

# Ljubljanski ZVON

Leposloven in znanstven list.

Štev. 8.

V Ljubljani 1. avgusta 1889.

Leto IX.

## Attila in slovenska kraljica.

Pesem beneškega Slovenca.

Kralj Attila, Hunov véliki voj,  
Beneške ugleda ravnine;  
Pohotnost užgè mu do njih se takój,  
Zamičejo brž ga skomine.

»Prehodil že dosti sem svetá,  
Pokóril ga s svojim mečem:  
Krasnejše dežele, nego je tá,  
Ni, bógame, je, tó vam rečem.«

»In ker je lepa — moja zató  
Tá zemljica bodi slovenska;  
Dobiti je pač ne bo pretežkó,  
Kraljica ji sámó je — ženska.«

In Attila reče, in zemlja bobní,  
Vsa trese se plan valovita;  
To niso potresa podzemske moči,  
To kónj so hunskih kopita.

Kobilic je roj na Benečijo pal,  
Žrè, pase po nji se po céni;  
Vragóv je to lačna in gladna druhál,  
Ki krade in rópa in pléni.

Kresóvi po zemlji beneški goré,  
Oj, svetli nebrojni kresóvi;  
Bog vas se usmili, ubogi ljudjé:  
Goríjo vam vaši domóvi!

Zverí pridirjale so skok na skok  
Morít med orače beneške,  
Čuj krik njih in vik in jok in stok . . .  
Koljó jih zverí človeške.

Hun vlada ob Nádiži histri povsód,  
Ni varnega več pred njim zida.  
Kje vojski domači je trdni kót?  
Kjé zdaj si kraljica Vida?

Pod Krasom, kjer stena skalna zijá,  
Kjer širi se Landrijska jama,  
Tam vojska kraljičina tabor imá,  
Tam našla skrovišča je sámá.

Pred Vido prijaše Attilov sél:  
»Predáj se nam sámá rada!  
Če ne, tí kralj glávicó mlado bo vzél,  
Pogine ti tabor od glada.«

»Gladú in Pesjánov se jaz ne bojim!  
Tù vzemi za dar si méh žita,  
K rojakom povrni se hitro ž njim,  
Če vojska še vaša ni sita!«

»Čuj, kolikor zrn tá-le hrani méh,  
Vrèč žita še toliko imamo —  
Po tajnih donašajo nam ga hodéh —  
Nikdár se vam mi ne udamo!«

Ustraši kralj Attila se zeló  
Odveta kraljice Vide;  
Benečiji lepi on dá slovó  
Ter z dolgim nosom odide.

Ko Vida pa hoče péči kruh,  
Zmračí se ji krasno lice:  
Odnese bil Attilov je ogledúh  
Poslednji ji mérník pšenice. —

Trdnjava Slovencev denašnji dán  
Še zove se Landrijska jama,  
Spominja se dan, ko je béžal Pesján,  
Spominja kraljica se sámá.

Gorázd.

Opomnja. Prim. 6. zvezek letošnjega »Ljublj. Zvona« str. 362. ter pismo g. Podreke v listku tega zvezka. —

